

Arrest

nr. 289 384 van 26 mei 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 21 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. WALPOT *loco* advocaat B. DHONDT en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 6 april 2021, diende op 7 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 oktober 2021 werd verzoeksters dochter geboren in België.

1.3. Op 21 november 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 21 november 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 07/04/2021
Overdracht CGVS: 03/05/2021*

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 16 september 2022, van 14u18 tot 17u04, bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, meester Laura LUNDAHL, loco meester Benoît DHONDT, was bij dit persoonlijk onderhoud aanwezig.:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Badicade-clan te behoren. U bent geboren op [... 1994] in het dorp Ceel Ware uit het district Bulo Burto in de provincie Hiraan, waar u uw hele leven verbleef tot aan uw vertrek naar Europa.

U trouwde op 22 januari 2015 met uw echtgenoot die cameraman was voor de overheid. In februari 2015 werd uw man hierdoor aangevallen door Al Shabaab. Hij sloeg op de vlucht en u hoorde jarenlang niets van hem. In 2017 moest u niet gedwongen huwen met iemand van Al Shabaab. Zij raakte zwanger en is overleden tijdens de zwangerschap. In augustus 2020 kwam Al Shabaab enkele keren naar uw huis om uw vader te overtuigen u te laten huwen met een van hun leden. Uw vader weigerde telkens en werd hierdoor op 11 augustus 2020 gedood. Zelf werd u gearresteerd door Al Shabaab. Na een week werd u bevrijd dankzij bemiddeling van clanouderen. U moest wel nog altijd huwen met iemand van Al Shabaab. Op 18 augustus 2020 bracht uw oom u naar Bulo Burto om een dag later door te reizen naar Mogadishu, waar u verblijft bij verre familie. Er werd geld voor u ingezameld en begin oktober 2020 verliet u Somalië.

Op 6 april 2021 kwam u België binnen, waar u op 7 april 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van uw verzoek dient u volgende documenten in : een besnijdenisattest van uw dochter M. en een besnijdenisattest van u zelf.

Bij terugkeer vreest u Al Shabaab en geherinfibuleerd te worden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd M.A.J. er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. U legt een akte van geboorte voor waaruit blijkt dat zij op 27.10.2021 geboren is in Lier (België). Tijdens het persoonlijk onderhoud vermeldde u het risico, wat haar betreft, op vrouwelijke genitale verminking (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16.09.2022 (verder CGVS), p. 5 en 6). Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor M.A.J. te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van

de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt effectief afkomstig te zijn uit het dorp Ceel Ware van het district Bulo Burto gelegen in de provincie Hiraan.

Ten eerste wordt opgemerkt dat uw kennis over de lokale en regionale geografie van uw regio ontoereikend is voor iemand die er beweert haar hele leven tot aan haar vertrek naar Europa te hebben doorgebracht (CGVS, p. 8). De vaststelling dat u op de hoogte bent van een aantal gegevens met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst, zoals enkele buurdorpen, weegt niet op tegen de lacunes in uw kennis met betrekking tot uw regio.

Zo weet u wel nog dat uw dorp gelegen is in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan, maar gevraagd welke andere districten er in Hiraan zijn, antwoordt u dat u enkel uw eigen district kent en het dorp waar u woonde (CGVS, p. 8). Gevraagd of u andere districten kent uit de provincie Hiraan, antwoordt u dat u het niet weet en enkel in Ceel Ware woonde (ibid.). Gevraagd welke andere districten – behalve Bulo Burto – dicht bij uw dorp liggen, noemt u Mukayle (ibid.). Gevraagd of dat een district is, antwoordt u van niet, maar dat het een buurdorp is (CGVS, p. 8 en 9). Gevraagd welke districten nog dicht bij uw dorp liggen, antwoordt u dat uw vader die vaak reisde over Jalalaqsi praatte (CGVS, p. 9). Gevraagd waar Jalalaqsi ligt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u dat nooit aan uw vader gevraagd te hebben (ibid.). Gevraagd waar uw eigen district Bulo Burto ligt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u het niet te begrijpen (ibid.). Gevraagd waar de stad Bulo Burto ligt ten opzichte van uw dorp Ceel Ware, vraagt u zich af of hiermee de richting bedoeld wordt (ibid.). Bevestigt dat er inderdaad naar de richting gepolst wordt, antwoordt u dat u het niet weet als u eerlijk bent, maar Bulo Burto niet ver is en zich op ongeveer 35 à 37 minuten met de auto bevindt (ibid.). Gevraagd in welke windrichting Bulo Burto ligt, antwoordt u dat u daar zelf nooit geweest bent en u de windrichting nooit gevraagd hebt (ibid.). Opgemerkt dat 35 à 37 minuten zeer precies is en gevraagd hoe u dat weet, antwoordt u dat uw vader dat zei (ibid.). Gevraagd of u de windrichtingen kent, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd hoe u dan dorpen en steden situeert ten opzichte van uw eigen dorp, antwoordt u naast de kwestie dat uw vader vaak reist en sorghum, maïs en bonen vervoert (CGVS, p. 10). Nogmaals gevraagd hoe u dan dorpen en steden situeert ten opzichte van uw eigen dorp, antwoordt u dat u die nooit situeerde en uw vader vaak reisde (ibid.). Gevraagd of u dichte buurdorpen kent van Bulo Burto, antwoordt u van niet (ibid.). Het feit dat u wel kan verwijzen naar Bulo Burto als uw district, maar niet weet waar het ligt en geen enkel dicht buurdorp kan noemen, geeft een eerder ingestudeerde indruk aan uw geografische kennis.

Die ingestudeerde indruk komt ook terug als u gevraagd wordt naar buurdorpen van Ceel Ware. Zo is het vreemd dat u wel meerdere buurdorpen van Ceel Ware bij naam kent, maar er niet in slaagt om die te situeren. U noemt correct Mukayle, Bur Weyn, Shaw, Biyonef en Raso als dichte buurdorpen (CGVS, p. 10). Gevraagd waar Mukayle ligt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u niet te weten in welke richting het ligt en dat uw vader degene was die veel reisde (ibid.). Gevraagd op welke afstand Mukayle ligt, antwoordt u de juiste afstand niet te kennen, maar dat uw vader zei dat het 25 à 26 minuten was (ibid.). Gevraagd waar Bur Weyn ligt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Gevraagd waar Shaw ligt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u dat u het niet weet en uw vader naar die plaatsen reisde (ibid.). Gevraagd waar Biyonef ligt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Gevraagd waar Raso ligt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u het niet te weten, aangezien u er niet geweest bent (ibid.).

Als u de namen van andere dichte buurdorpen voorgeschoteld krijgt en gevraagd wordt om die te situeren, blijkt uw kennis nog minder sterk te zijn. Zo geeft u aan de namen Gawanka, Olomal, Ceel Harar, Ruruch, Ar Gummo, Ceel Qorof en Ghel Magal zelfs niet eens te herkennen (CGVS, p. 30, 31 en 32), terwijl het stuk voor stuk om dichte buurdorpen van Ceel Ware gaat. Zo is Gawanka het eerste buurdorp ten oosten van Ceel Ware op slechts enkele kilometers (zie administratief dossier). Ceel Harar, Ruruch en Olomal zijn dan weer kleine buurdorpen op enkele kilometers ten zuiden, terwijl Ceel Qorof en Ghel Magal dichte buurdorpen zijn ten noorden, net voorbij Mukayle (ibid.). Ar Gummo, ten slotte, is een klein buurdorp op enkele kilometers ten westen (ibid.).

De namen Dabadey, Ceel Dheen/Dheem en Buq Aqable herkent u wel, maar gevraagd om die te situeren, slaagt u hier wederom niet in. Gevraagd waar Dabadey ligt, antwoordt u dat het vlakbij een ander dorp Ceel Mure ligt, maar u niet exact weet waar (CGVS, p. 30). Gevraagd waar Ceel Mure ligt, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Gevraagd waar Ceel Dheen/Dheem ligt, antwoordt u dat het een dicht buurdorp is waar uw vader vaak naartoe ging, maar u niet weet waar het ligt (ibid.). Gevraagd waar Buq Aqable ligt, antwoordt u dat een meisje van de koranschool zei dat ze uit dat dorp kwam, maar u niet weet waar het ligt (ibid.). Dabadey is het eerste buurdorp ten noorden van Ceel Ware op slechts enkele kilometers (zie administratief dossier). Buq Aqable ligt nog iets verder noordwaarts en Ceel Dheen/Dheem is het eerste dorp op de weg die zuidwaarts vertrekt vanuit uw dorp Ceel Ware (ibid.).

Verder is het zeer merkwaardig dat u wel weet heeft van een grote rivier in uw regio, maar uw kennis hierover verder onbestaande is. Gevraagd waar de rivier stroomt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u dat u het niet weet, aangezien u nooit naar de rivier bent gegaan (CGVS, p. 24). Gevraagd of de rivier ver van uw dorp ligt, antwoordt u dat u het niet weet, maar er vlakbij uw huis waterputten waren (ibid.). Gevraagd of er soms overstromingen waren in uw regio, antwoordt u nooit overstromingen gezien te hebben (CGVS, p. 25). Gevraagd naar de naam van de rivier in uw regio, antwoordt u dat u de naam van de rivier nooit gehoord of gevraagd hebt (ibid.). Gevraagd welke buurdorpen van Ceel Ware pal aan de oevers van de rivier liggen, antwoordt u dat u het niet weet aangezien u nooit in die dorpen bent geweest (ibid.).

Uit bronnen van het CGVS blijkt nochtans dat er aan keuze van rivierdorpen geen gebrek is. Zo had u uw districtshoofdplaats Bulu Burto kunnen vermelden aangezien de rivier dwars door de stad stroomt. Gezien uw vader vaak naar Bulu Burto ging, lijkt het vreemd dat hij de rivier nooit vermeld zou hebben. Verder had u ook nog heel wat kleinere dorpen als Xaaji Xoor, Baarey, Idiley, Kober, etc. kunnen vermelden. Daarenboven is het merkwaardig dat u de naam van de rivier Shabelle niet kent en ook niet weet waar hij stroomt ten opzichte van uw dorp, gezien de grote impact van de rivier op de regio's die hij doorkruist, zowel positief dankzij de vruchtbare landbouwgrond, als negatief door de vele overstromingen (zie administratief dossier).

Voorts legt u merkwaardige en foutieve verklaringen af over de recente droogtes in uw regio. U situeert nog wel correct een droogte in 2011, maar slaagt er niet in om hier doorleefd over te vertellen. U stelt dat mensen uit Bulu Burto voedsel uitdeelden in uw dorp tijdens die droogte (CGVS, p. 26). Gevraagd wie concreet die voedselhulp bezorgde, antwoordt u 'de burgers' en stelt u dat er 'mensen' kwamen (ibid.). Gevraagd hoe zij nog aan voedsel kwamen, antwoordt u naast de kwestie dat zij het verdeelden onder de mensen (CGVS, p. 26 en 27). Opgemerkt dat er droogte was en gevraagd hoe de mensen die het voedsel uitdeelden nog aan dat voedsel geraakten, antwoordt u dat u het niet weet, maar ze uit een plaats kwamen waar de overheid de macht had (CGVS, p. 27). Gevraagd hoe vaak zij voedsel kwamen leveren, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Gevraagd of u nog op andere manieren aan voedsel kwam tijdens de droogte, antwoordt u enkel te weten dat uw moeder het voedsel kookte dat zij van die personen kreeg en u niet weet of zij ook nog via andere mensen aan voedsel kwam (ibid.). Gevraagd wat de impact op water was van de droogtes, antwoordt u daar niets over te kunnen zeggen aangezien u een jong meisje was en er niets over wist (ibid.). Gevraagd of er nog drinkwater beschikbaar was, antwoordt u dat jullie thuis nog water kregen, maar er toch niet verwacht kan worden dat u zou weten of er problemen waren om aan water te komen (ibid.). Opgemerkt dat u als inwoner die droogte hebt beleefd en u daar toch iets over zou moeten kunnen zeggen, antwoordt u het niet te weten en dat je dat enkel kan weten als je buiten komt, maar je er als kind dat thuisbleef niets over kunt zeggen (ibid.). Opgemerkt dat u in 2011 17 jaar was en dus niet zo jong was, antwoordt u dat u zich jong voelde aangezien u niet naar buiten mocht gaan (ibid.). Gevraagd of u zich nog andere betekenisvolle droogtes in uw regio herinnert, behalve in 2011 (en 2013), antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd hoe de situatie in uw dorp was in 2016 en 2017, antwoordt u dat u niets kunt zeggen over de toenmalige situatie in het dorp, maar u vermoedt dat alles normaal was (ibid.).

Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de droogte van 2016 – 2017 hard toesloeg in grote delen van Somalië, en meer bepaald in uw regio Middle Shabelle en uw district Bulu Burto. Uit een

artikel van de Verenigde Naties (VN) blijkt dat de helft van de Somalische bevolking in 2017 nood had aan hulp om te overleven, waaronder 330 000 ondervoede kinderen (zie administratief dossier). Uit een tweede artikel opgesteld door de Somalische federale regering blijkt dat in maart 2016 en februari tot midden maart 2017 de rivier Shabelle volledig uitgedroogd was, wat al dertig jaar niet meer gebeurd was, en dat 80% van het oppervlaktewater opgedroogd was en het water in de meest boorgaten abnormaal laag stond (ibid.). De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van mei 2016 tot juli 2017 in uw district Bulo Burto, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee (ibid.).

Het feit dat u als levenslang inwoner van Bulo Burto-district geen weet heeft van deze ernstige droogte en niet op de hoogte blijkt van hoe hard deze droogte in uw regio toesloeg en wat voor gevolgen ze er veroorzaakte voor de maatschappij waarin u leefde en uw eigen gezin, geeft een ingestudeerde indruk aan uw kennis in dit verband en doet ernstig twijfelen aan uw verklaringen over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar Europa.

Bovendien is uw kennis over de politieke situatie en incidenten in uw regio ontoereikend voor iemand die beweert er haar hele leven te hebben verbleven. U vermeldt wel nog correct dat Al Shabaab de macht had in uw dorp en de overheid in Bulo Burto toen u vluchtte, maar als u gevraagd wordt sinds wanneer de overheid de controle in Bulo Burto had, antwoordt u dat u het niet weet aangezien u er niet woonde (CGVS, p. 28). Gevraagd wie voor de overheid de macht had in Bulo Burto, antwoordt u dat u er zelf niet geweest bent, maar uw vader wel, en u 'vermoedt' dat Al Shabaab ervoor de macht had (ibid.). Gevraagd of er buitenlandse troepen aanwezig zijn in uw regio, antwoordt u van niet (CGVS, p. 29). Gevraagd of AMISOM actief is in uw regio, antwoordt u van niet en dat u in uw regio niet gehoord hebt over AMISOM (CGVS, p. 30). Uit bronnen van het CGVS blijkt dat Al Shabaab sinds 2009 de macht had in Bulo Burto en in maart 2014 werd verdreven door AMISOM en het Somalische leger (zie administratief dossier). Na de machtsovername door AMISOM en het Somalische leger keerden vele bewoners van Bulo Burto terug naar de stad nadat zij jaren ervoor gevlucht waren voor het regime onder Al Shabaab (ibid.). Verder heeft AMISOM een permanente aanwezigheid in Bulo Burto, met voornamelijk Djiboutiaanse soldaten (ibid.). In april 2017 liepen de spanningen hoog op tussen Somalische en Djiboutiaanse soldaten in Bulo Burto na een onderlinge moord en kwam de toenmalige president van Hirshabelle Ali Abdullahi Osole zelfs ter plaatse om te bemiddelen (ibid.). In januari 2018 viel Al Shabaab de AMISOM-basis in Bulo Burto vanuit verschillende richtingen aan en verloor hierbij drie van hen leden die gedood werden door d-Djiboutiaanse soldaten (ibid.).

Gezien de impact op uw regio van de machtsovername van Bulo Burto door AMISOM en de Somalische troepen in 2014, de permanente aanwezigheid van vooral Djiboutiaanse soldaten in de AMISOM-basis in Bulo Burto, de geografische nabijheid van de districtshoofdplaats en het feit dat uw vader vaak naar Bulo Burto reisde, mag redelijkerwijze verwacht worden dat u toch enige notie heeft van de aanwezigheid van buitenlandse troepen en AMISOM-soldaten in uw regio.

Ook blijkt u niet op de hoogte van de distributie van kamelen en geiten door Al Shabaab in uw regio en dorp. Gevraagd of Al Shabaab zakat inde in uw dorp, antwoordt u affirmatief (CGVS, p. 28). Gevraagd hoe dat in zijn werk ging, antwoordt u dat u het niet weet, maar Al Shabaab wel zakat vroeg in uw dorp (ibid.). Gevraagd wie allemaal zakat moest betalen, antwoordt u dat mensen met dieren en landbouwvelden zakat moesten betalen, maar de arme mensen niet (ibid.). Gevraagd of Al Shabaab ooit het omgekeerde heeft gedaan, nl. dieren zoals kamelen en geiten uitgedeeld aan mensen in uw regio, antwoordt u dat u het niet weet en er bij jullie thuis nooit dieren werden uitgedeeld door Al Shabaab (CGVS, p. 29). Gevraagd of Al Shabaab ooit dieren zoals geiten en kamelen gegeven heeft aan armere dorpingen in uw regio zodat de dorpingen de komende jaren zakat zouden kunnen betalen, antwoordt u niet gehoord te hebben dat zij dieren gaven aan de armen (ibid.). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat Al Shabaab in de periode 2018-2019 duizenden kamelen en geiten heeft uitgedeeld aan honderden arme families in Hiraan, waaronder in uw dorp Ceel Ware en dichte buurdorpen als Mukayle, Buq Aqable en Shaw, met de bedoeling om meer families in staat te stellen de komende jaren zakat te betalen aan Al Shabaab (zie administratief dossier). Het feit dat u hier geen enkele notie van heeft doet verder afbreuk aan uw verklaringen over uw regio van herkomst.

Verder maakt u ook uw profiel als jongere die opgroeide in ruraal Somalië niet aannemelijk. Op de DVZ geeft u aan dat u geen of enkel informeel onderwijs hebt gevolgd (verklaring DVZ, punt 11). Op het CGVS gevraagd of u naar een gewone school bent gegaan, antwoordt u affirmatief en dat het een kleine school was waar u Somalisch en wiskunde leerde (CGVS, p. 17).

Gevraagd van welke leeftijd tot welke leeftijd u naar school ging, antwoordt u dat u van uw twaalfde tot uw veertiende schoolliep (ibid.). Opgemerkt dat u op de DVZ zei u dat u geen of enkel informeel onderwijs hebt gevolgd en gevraagd hoe dat komt, antwoordt u dat het inderdaad geen formele school was (ibid.).

Daarenboven is uw kennis over de Somalische seizoenen ontoereikend. U verklaart wel nog correct dat er gezaaid wordt in Gu en Deyr, en er niet gezaaid kan worden in Jilal (CGVS, p. 25). Gevraagd of er nog andere seizoenen zijn, vermeldt u ook nog Xagaa, maar stelt u daar 'niets over te kunnen vertellen' (ibid.). Gevraagd wat u hiermee bedoelt, antwoordt u dat u 'hoorde' over Gu, Deyr en Jilal, maar u over Xagaa 'niet veel weet' (CGVS, p. 25 en 26). Gevraagd wanneer in het jaar Gu is, antwoordt u dat u het niet weet, maar als je alle seizoenen optelt je aan één jaar komt (CGVS, p. 26). Gevraagd wanneer in het jaar Deyr valt, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Gevraagd wanneer in het jaar Jilal is, antwoordt u dat Jilal een warme periode zonder regen is, maar u niet kan zeggen welke maanden dat zijn (ibid.). Gevraagd wanneer in het jaar Xagaa valt, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Gevraagd wat de juiste volgorde is tussen de vier seizoenen en welk seizoen dus volgt op welk seizoen, antwoordt u dat dat iets is wat je kan leren, maar jouw ouders je dat niet geleerd hebben (ibid.). Gevraagd of u dan niet weet welk seizoen volgt op welk seizoen, antwoordt u het niet te weten (ibid.).

Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u als jongere die opgroeide in ruraal Somalië beter op de hoogte bent van de maanden en de volgorde van de seizoenen. Er kan verwacht worden dat u in staat bent om correcte verklaringen af te leggen over alle seizoenen van Somalië, quod non. Uw verklaringen kunnen slechts wijzen op een (gebrekig) ingestudeerde kennis in uw hoofde, gezien het niet aannemelijk is dat u wel de namen en enkele karakteristieken van de seizoenen kent, doch er niet in slaagt om de juiste maanden te koppelen aan de juiste seizoenen of de correcte volgorde tussen de verschillende seizoenen te bepalen. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw profiel van jongere afkomstig uit een rurale omgeving in Somalië.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u merkwaardige verklaringen aflegt over uw netwerk in Somalië. Gevraagd of u nog contact heeft met uw familie in Somalië, antwoordt u van niet (CGVS, p. 12). Gevraagd wanneer u het laatst contact met uw familie, antwoordt u dat u hen hebt proberen te bereiken toen u in Turkije was, maar het niet gelukt is (ibid.). Gevraagd of u hen probeerde bellen op hun gsm, antwoordt u dat zij zelf geen gsm hebben, maar u probeerde bij een buurmeisje (ibid.). Gevraagd of jullie afspraken hebben gemaakt om contact te houden toen u vluchtte uit uw dorp, antwoordt u van niet (CGVS, p. 12 en 13). Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat jullie geen afspraken maakte omdat u dringend het dorp moest verlaten (CGVS, p. 13). Opgemerkt dat zelfs als je in een haast het dorp verlaat er toch kan verwacht worden dat je een manier bedenkt om in contact te blijven met je familie, antwoordt u dat u niet in staat was om afspraken te maken aangezien u in shock was omdat uw vader voor uw ogen gedood werd (ibid.). Gevraagd of jullie dan zomaar uit elkaar zijn gegaan zonder te weten hoe of wanneer jullie opnieuw contact zouden hebben, antwoordt u affirmatief (ibid.). Gevraagd of u sinds u in België bent al opnieuw contact heeft proberen op te nemen met uw familie, antwoordt u dat u geprobeerd hebt, maar het niet lukte omdat u het nummer van het buurmeisje bent kwijtgespeeld (ibid.). Gevraagd of u sinds u in België bent al op andere manieren opnieuw contact hebt proberen op te nemen met uw familie, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat er geen andere manier is, u enkel dat nummer had, maar u het bent kwijtgespeeld (ibid.). Gevraagd hoe u van plan bent om in de toekomst terug contact op te nemen met uw familie, antwoordt u dat u het niet weet en u geen plannen hebt (ibid.).

Ook over uw echtgenoot legt u merkwaardige verklaringen af. Gevraagd waar hij is, antwoordt u dat hij het laatst dat u wist in Griekenland was (CGVS, p. 15). Gevraagd of u nog contact heeft met uw man, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat hij niet thuis was de dag dat u Griekenland verlaten hebt (ibid.). Gevraagd of u vertrokken bent zonder afscheid te nemen van uw man, antwoordt u affirmatief (ibid.). Gevraagd sinds wanneer uw man in Griekenland was, antwoordt u dat u het niet weet en u hem daar plotseling gezien hebt op een ontmoetingsplaats in februari 2020 (ibid.). Gevraagd of u dan niet op voorhand wist dat uw man in Griekenland was, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waarom u geen manier heeft bedacht om in contact te blijven met uw man, antwoordt u dat u nooit gedacht had te zullen vertrekken zonder afscheid te nemen (ibid.). Gevraagd waarom u dat dan wel gedaan hebt, antwoordt u dat u met de smokkelaar en andere Somaliërs naar Griekenland ging, u uw man daar onverwachts tegenkwam, u een week bij hem verbleven hebt en u op een dag buiten aan het wandelen was toen u de andere Somaliërs zag en met hen vertrokken bent (ibid.). Gevraagd wat de plannen van uw man waren, antwoordt u niets van zijn plannen te weten (CGVS, p. 16). Gevraagd of u daar niet naar gepolst hebt, antwoordt u van niet en dat u andere zaken aan uw hoofd had zoals de dood van uw vader (ibid.).

Het is weinig geloofwaardig dat u Somalië zou verlaten zonder een manier te bedenken om in contact te blijven met uw familie. Aangezien u als volwassene Somalië verlaten hebt en kan lezen en schrijven, kan er redelijkerwijze ook verwacht worden dat u vanuit België intensere pogingen zou ondernemen om opnieuw contact op te nemen met uw familie. Het is ook vreemd dat u in Griekenland per toeval op uw man stuit na jarenlang geen contact te hebben gehad, jullie één week samen doorbrengen zonder elkaars reis- en vluchtplannen te delen en u daarna vertrekt zonder afscheid te nemen.

Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over de ouders van uw echtgenoot. Op de DVZ verklaart u te denken dat zijn beide ouders overleden zijn, maar u hier niet zeker van bent (verklaring DVZ, punt 15a). Op het CGVS gevraagd of de ouders van uw man nog leven, antwoordt u dat zijn moeder nog leeft, maar zijn vader overleden is (CGVS, p. 14). Gevraagd hoe zijn vader overleden is, antwoordt u dat u het niet weet, maar hij al overleden was toen u uw man leerde kennen (ibid.). Opgemerkt dat u op de DVZ zei u dat u dacht dat zijn ouders overleden waren, maar u dat niet zeker wist, antwoordt u dat het een misverstand met de tolk kan zijn, maar u zei dat zijn vader overleden was (CGVS, p. 14 en 15).

Het bovenstaande doet vermoeden dat u de Belgische asielautoriteiten geen zicht wilt bieden op waar en in welke omstandigheden uw netwerk in Somalië zich op heden bevindt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Ceel Ware van het district Bulo Burto gelegen in de regio Hiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Bulo Burto heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 16.09.2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 3). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere

verblijfplaatsen voor uw komst naar België (ibid.). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (ibid.). U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië (CGVS, p. 32). U bleef echter bij uw verklaringen over uw regio van herkomst en wenste hier niets aan te wijzigen (ibid.).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

In verband met uw minderjarige dochter M.A.J., geboren op 27.10.2021, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Na een grondig onderzoek van de aangehaalde vrees in hoofde van uw kind heb ik besloten, haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat. Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen: Artikel 409 van het Strafwetboek: “§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.” §2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.” § 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar. § 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.” § 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting.” Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering: “Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.” Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: “Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...]

De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is." De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de realiteit van de verminking die u hebt ondergaan. Wat de aanwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uzelf betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan M. A. J. Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochter moet worden beschermd. U verklaart dat u zelf last heeft omdat u besneden bent en vreest om bij terugkeer geherinfibuleerd te worden (CGVS, p. 5 en 6). Gevraagd welke vrees u voor uzelf heeft in verband met VGV bij terugkeer, antwoordt u dat u niet opnieuw wenst dichtgemaakt te worden, wat volgens u wel gebeurt nadat iemand bevalt in Somalië (CGVS, p. 5). Uit specifieke landeninformatie blijkt echter dat eenmaal een Somalische vrouw getrouwd is en kinderen op de wereld heeft gezet het zeer zeldzaam is dat zij opnieuw tegen haar wil dichtgemaakt wordt (zie administratief dossier). Hiermee geconfronteerd en gevraagd waarom dat bij u anders zou zijn, antwoordt u dat het wel gebeurt in de regio vanwaar u afkomst bent en dat u van het platteland bent (CGVS, p. 5 en 6). Hierboven werd echter reeds uitgebreid aangetoond dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over uw regio van herkomst. Het feit dat u uw vrees voor herinfibulatie expliciet koppelt aan uw herkomstregio doet dan ook sterk afbreuk aan die vrees. Gevraagd waarom u een eventuele herinfibulatie niet zou kunnen tegenhouden, antwoordt u dat het te maken heeft met uw cultuur (CGVS, p. 6). Gevraagd wie concreet zou willen dat u opnieuw dichtgemaakt wordt, verwijst u naar uw grootmoeder moederszijde (ibid.). Bijgevolg maakt u uw vrees voor herinfibulatie niet aannemelijk en onvoldoende concreet/geïndividualiseerd.

Ter zake dient nog opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

U haalde verder geen andere redenen aan inzake uw VGV. Uit uw verklaringen kan derhalve niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden.

Ten slotte heeft het loutere feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de

richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het loutere feit dat uw dochters werden erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende beginselen en bepalingen:

- artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- artikelen 48/3 tot 48/7 van de Vreemdelingenwet;
- artikelen 4 en 23 van de Richtlijn 2011/95/EU;
- artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU;
- artikel 14 van het VN-Verdrag tegen foltering;
- artikel 3 van het EVRM;
- het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster wijst vooreerst op haar profiel, haar besnijdenis type III op jonge leeftijd, waarvan ze tot op heden nog steeds ernstige medische klachten ondervindt. Zij stelt dat ze opgroeide in een gebied onder controle van Al-Shabaab. Uit landeninformatie blijkt dat vrouwen in zulke omstandigheden een beperkt leven kennen (EASO rapport “*Somalia. Targeted profiles. Country of origin information report*” van September 2021). Aldus kan er van een vrouw met zulks profiel minder kennis worden verwacht.

Verzoekster benadrukt verder de zaken omtrent haar herkomst die ze wél kon vertellen.

Voorts wijst verzoekster op kennis die door de bestreden beslissing werd genegeerd.

De bestreden beslissing negeert deze talrijke verklaringen van verzoekster over haar eigen regio van herkomst (zoals verschillende dorpen, welke clans in een specifiek dorp aanwezig zijn,...), over haar dorp (zoals de beschrijving van het dorp, welke wegen er naar haar dorp lopen, welke gewassen er voornamelijk gezaaid worden, in welke seizoenen deze geoogst worden, over de droogte van 2011 en 2013 en Al-Shabaab leiders in haar regio,...). De bestreden beslissing laat het ook na om te motiveren waarom deze informatie van verzoekster niet relevant zou zijn, en gaat hierbij onzorgvuldig te werk.

Het profiel van verzoekster wordt miskend. Ze was een jonge dame die opgroeide onder het juk van Al-Shabaab. Dit verklaart haar ontoereikende kennis. De kennis die ze wel kon voorleggen sluit aan bij haar profiel, en geeft geen blijk van te zijn ‘ingestudeerd’. Het is niet duidelijk op welke basis de bestreden beslissing tot de conclusie komt dat verzoekster haar kennis over haar regio instudeerde.

De bestreden beslissing legt ook te veel nadruk op verzoeksters kennis van de grotere omgeving, daar ze verklaarde nooit haar dorp te hebben verlaten.

Verzoekster weet wel dat er andere districten zijn, maar ze kent niet de naam van alle districten, enkel degene waarover haar vader sprak. Verzoekster is ook nooit naar school geweest, waar ze deze zaken misschien wel zou geleerd hebben. Verzoekster kan ongeveer aangeven hoe ver bepaalde dorpen liggen waarnaar haar vader ging, maar ze heeft nooit geleerd of dat dorp in het westen of het oosten ligt.

Er werden verzoekster niet de juiste vragen gesteld rekening houdend met haar profiel. Zo werd ze niet genoeg bevraagd over haar directe leefwereld.

Verzoekster ziet niet in hoe de vastgestelde tegenstrijdigheid haar profiel als jongere die opgroeide in ruraal Somalië niet aannemelijk maakt. Verzoekster heeft enkel informeel onderwijs gekregen van haar twaalfde tot haar veertiende, wiskunde en Somalisch. De bestreden beslissing laat uitschijnen alsof verzoekster tegenstrijdige verklaringen gaf in haar gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Dit is echter niet het geval. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verzoekster aangegeven dat ze enkel informeel onderwijs heeft gevolgd en bij het Commissariaat-generaal heeft ze dit opnieuw bevestigd. Verzoekster ging enkel naar de Koranschool, en volgde geen regulier onderwijs.

Verzoekster benadrukt nogmaals de kennis waar ze wel over beschikte. Verzoekster kon wél dichte buurdorpen benoemen, alsook meerdere districten. Verzoekster was wél op de hoogte van het bestaan van een rivier in haar regio, van droogteperiodes in haar regio, van de landbouw in haar regio (zoals het soort gewassen en de seizoenen waarin ze gezaaid werden) en van welke clans er nog aanwezig waren in haar dorp.

Aangaande haar politieke kennis meent verzoekster dat de bestreden beslissing wederom geen rekening houdt met haar profiel. Verzoekster dacht logischerwijs dat de vragen betrekking hadden op haar eigen dorp, gelet op het feit dat ze daarvoor bezig waren over incidenten in haar eigen dorp. Toen men daaropvolgend vroeg of AMISOM actief is in haar regio, dacht verzoekster logischerwijze dat de vraagstelling betrekking had op haar dorp (waar ze ook enkel kennis over heeft). Dit is dan ook een logische manier van antwoorden. Verzoekster antwoordde dan ook waarheidsgetrouw dat AMISOM niet actief is 'in haar regio'. Verzoekster haar enige leefwereld is haar dorp. Haar dorp is het enige waarvan ze kennis heeft. Indien er vragen worden gesteld over 'uw regio', is het dan ook logisch dat verzoekster veronderstelt dat het over haar dorp gaat.

Verzoekster wist immers wél dat de overheid de macht had in Bulo Burto toen ze Somalië verliet, enkel niet welke nationaliteit ze hadden. De bestreden beslissing tilt hier zwaar aan en heeft het in de bestreden beslissing over een incident in 2017 tussen Somalische en Djiboutiaanse soldaten en een incident in januari 2018 in Bulo Burto met Al Shabaab, waar verzoekster nooit mee geconfronteerd werd.

Verzoekster gaf bovendien wel degelijk informatie over groeperingen in haar eigen dorp, waarmee geen rekening werd gehouden.

Ze kent verder de handelwijze van Al-Shabaab.

Verzoekster betwist nog steeds dat er sprake was van distributie van kamelen en geiten door Al Shabaab in haar dorp in de periode 2018-2019. De bestreden beslissing baseert zich op één twijfelachtige bron, terwijl uit de gezaghebbende bronnen zo een gebeurtenis niet blijkt.

Voorts kan men redelijkerwijze niet verwachten van verzoekster dat ze manieren bedenkt om in contact te blijven met haar familie. Ze was in shock. Bovendien heeft verzoekster wél verschillende pogingen ondernomen in België om contact te nemen met haar familie. Verzoekster zou graag weten wat ze nog meer kan doen om haar familie en echtgenoot te contacteren.

Aangaande haar echtgenoot en het ontbreken van een afscheid, meent verzoekster dat ze geen andere keuze had dan onmiddellijk te vertrekken. Men kiest het moment van vertrek niet.

Verzoekster werd ook gedwongen te huwen met een lid van Al-Shabaab en legde doorleefde verklaringen af over het huwelijk van haar nicht. Deze beschreven praktijken stemmen overeen met landeninformatie hieromtrent (UNCHR: *"International Protection Considerations with regard to people fleeing"* Somalia van september 2022; Landinfo 2014; US Department of State 2016; UN Security Council 2017). Dit versterkt de geloofwaardigheid van de regio van herkomst van verzoekster.

Verzoekster werd het slachtoffer van VGV type III. Hier werd weinig aandacht aan besteed.

Verzoekster is de alleenstaande moeder van haar dochter op het grondgebied. Bij terugkeer zou verzoekster een alleenstaande moeder met kind zijn die terugkeert uit het Westen, waarbij ze haar dochter wenst te beschermen tegen besnijdenis en zelf vreest voor herinfibulatie.

Verzoekster is zelf slachtoffer van eerdere vervolging en kampt op dagelijkse basis met de gevolgen hiervan.

Verzoekster stelt dat haar vrees voor vervolging correct moet worden gekwalificeerd.

In eerste instantie is verzoekster kwetsbaar als verzoekster om internationale bescherming.

Op grond van §§ 232 en 251 van het EHRM arrest “*M.S.S. t. België en Griekenland*” van 21 januari 2011 worden asielzoekers als groep bijzonder kwetsbaar geacht vanwege alles wat ze meemaken onderweg en de traumatische ervaringen die ze allicht eerder hebben meegemaakt.

In het arrest “*Opuz t. Turkije*” van 9 juni 2009 erkent het EHRM bijvoorbeeld dat vrouwen in Turks Koerdistan bijzonder kwetsbaar zijn vanwege het endemische gendergerelateerd geweld in Zuid-Oost-Turkije.

Zoals blijkt uit de objectieve rapporten waar in dit verzoekschrift naar verwezen wordt is gendergerelateerd geweld in Somalië eveneens endemisch (EASO, “*Somalia: Targeted Profiles*”, september 2021).

In derde instantie is verzoekster extra kwetsbaar door hetgeen ze meegemaakt heeft, als slachtoffer van genitale verminking en door het feit dat ze hier een alleenstaande moeder is.

Verzoekster verwijst verder naar wetgeving omtrent seksueel geweld.

Het Commissariaat-generaal moet als asielinstantie in rekening brengen en echt begrijpen hoe verzoekster uiterst kwetsbaar is, dat ze eerdere vervolging ondergaan heeft en tot op de dag van vandaag de gevolgen daarvan draagt, dat de vervolging die verzoekster ondergaan heeft gerelateerd is aan haar geslacht en dat het gebrek aan bescherming tegen haar eigen vervolging en die van haar dochter eveneens gerelateerd is aan hun geslacht en de perceptie daarvan in de Somalische samenleving, en dat er bijzonder nauwkeurig dient ingeschat te worden welke schade verzoekster zou riskeren te ondergaan in geval van een terugkeer naar Somalië en welke bescherming ze zou kunnen genieten tegen deze schade.

Verzoekster gaat in op de kwalificatie van VGV type III en verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad.

De gevolgen van de VGV type III zijn dermate groot dat er sprake is van voortdurende vervolging (UNICEF, “*Eradication of Female Genital Mutilation in Somalia*”, 2010).

Verzoekster verwijst ook naar het risico op herinfibulatie. De aard van de verminking die een besnijdenis type III met zich meebrengt, houdt namelijk in dat wanneer verzoekster moest bevallen van haar dochttertje, zij volledig gedesinfibuleerd diende te worden voor de bevalling. Met daarna een risico op herinfibulatie (Lifos Rapport “*Somalia. Female Genital Mutulation*” van februari 2021).

De bestreden beslissing houdt er geen rekening mee dat bij VGV type III er sprake is van voortdurende vervolging, en er ook na de eerste ingreep nog vervolging *cfr.* de Vluchtelingenconventie kan plaatsvinden, namelijk bij desinfibulatie of herinfibulatie in het kader van een huwelijk of geboorte.

Naast het feit dat reinfibulatie na de geboorte een veelvoorkomende praktijk is in Somalië, is er voor verzoekster nog een bijkomend element dat haar kans op reinfibulatie verhoogd, namelijk het feit dat ze terugkeert uit een Westers land. Hoewel de informatie in het Lifos Rapport betrekking heeft op meisjes die nog geen vrouwelijke genitale verminking ondergingen, kan deze informatie ook doorgetrokken worden naar verzoekster. Verzoekster zal vragen krijgen bij een terugkeer, des te meer omdat ze hier in België beviel van een kind, en dit een onbesneden meisje is.

De bestreden beslissing gaat niet verder in op verzoeksters eigen genitale verminking. Hierbij dient rekening gehouden te worden bij het beoordelen van verzoeksters vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Somalië. Verzoekster gaat hierbij immers lijnrecht in tegen de Somalische cultuur (“*Undoing female genital cutting: perceptions and experiences of infibulation, defibulation and virginity among Somali and Sudanese migrants in Norway*”, Culture, Health & Sexuality, 2016).

Verzoekster belicht artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet op theoretische wijze en stelt dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met onderhavig artikel.

De bestreden beslissing stelt dat uit specifieke landeninformatie blijkt dat eenmaal een Somalische vrouw getrouwd is en kinderen op de wereld heeft gezet het zeer zeldzaam is dat zij opnieuw tegen haar wil dichtgemaakt wordt.

De bestreden beslissing verwijst echter naar de COI over VGV in Somaliland en Puntland daterend van juni 2016. Verzoekster haar regio van herkomst is niet Somaliland of Puntland, dit illustreert de onzorgvuldige werkwijze van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing haalt zelf de COI aan die aantoonde dat herinfibulatie na een bevalling wel degelijk een gangbare praktijk is.

Bovendien stelt de COI dat sommige clans wel degelijk volledige herinfibulatie toepassen.

Verzoekster wenst de nadruk te leggen dat wanneer meer dan de helft van de vrouwen na hun bevalling geherinfibuleerd worden, er geen sprake is van een 'zeer zeldzaam' fenomeen.

Een rapport van Nansen geeft aan dat herinfibulatie regelmatig voorkomt na een eerste geboorte. Hierbij wordt gesteld dat de vrouw zelf zou beslissen of zij al dan niet geherinfibuleerd wil worden. De bron onderstreept hierbij duidelijk dat de vrouw onder druk gezet kan worden om een bepaalde keuze te maken en dat er gevallen bekend zijn van vrouwen die tegen hun wil geherinfibuleerd werden.

Verzoekster verwijst hierbij opnieuw naar rechtspraak van de Raad.

Verzoekster stelt dat niet blijkt uit artikel 4, punt 4 van de Richtlijn 2011/95EU of de eerdere vervolging en het risico op nieuwe vervolging exact dezelfde vervolgingsdaden behelst of niet. Verzoekster licht toe.

Het is onmogelijk om VGV type III als 'daad' te isoleren van de vrouwonvriendelijke omgeving waarin deze plaatsvindt, de visie op lichamelijke integriteit van vrouwen, op hun seksualiteit en gender, op hun autonomie, waardigheid en rechten. Maar het valt ook niet te isoleren van het gebrek aan aandacht en verzorging op fysiek en psychisch vlak voor vrouwen die VGV Type III ondergaan hebben in Somalië. Zowel op seksueel vlak, wat betreft geslachtsgemeenschap, als op vlak van zwangerschap en bevalling, menstruatie, urineren, is er een enorm grote gezondheidsimpact op vrouwen waar geen enkele aandacht aan besteed wordt. Er is ook geen therapie en psychische opvolging beschikbaar. Verzoekster heeft aangegeven dat ze dagelijks nog steeds erg veel pijn heeft door de VGV die ze onderging. Ze heeft heel veel infecties, haar menstruatie loopt niet voldoende en urineren is erg pijnlijk. Verzoekster heeft aangegeven dat ze met een dokter wil praten om de mogelijkheden te bespreken voor een eventuele hersteloperatie. Een hersteloperatie is niet mogelijk in Somalië, waardoor voor verzoekster de remediëring van de gevolgen van de door haar ondergane foltering ook niet voorhanden is.

Al deze 'daden', dit gebrek aan bescherming, hebben dezelfde reden, het behoren tot de sociale groep van Somalische vrouwen, dezelfde link met het Vluchtelingenverdrag, en behoort tot dezelfde gendergerelateerde vervolging.

Het feit dat verzoekster die tot op vandaag worstelt met de gevolgen van haar VGV, bij een terugkeer naar Somalië met haar dochter zich in een situatie zou bevinden waar haar dochter riskeert eveneens aan VGV type III onderworpen te worden en zij daar omwille van haar geslacht en dat van haar dochter geen bescherming tegen zou vinden, staat evenmin los van de vervolging die verzoekster zelf ondergaan heeft maar ligt in het verlengde daarvan, is een voortduren hiervan. Als moeder moeten vrezen haar dochter niet te kunnen beschermen en beschimpt worden omdat ze haar dochter na een verblijf in het Westen niet wil laten verminken, maakt overduidelijk vervolging uit voor verzoekster zelf, gelet op de terreur en mentale schade die dit veroorzaakt.

Verzoekster gaf zelf aan dat het is ingebed in hun cultuur om opnieuw, tegen haar wil, dichtgemaakt te worden. Verzoekster kan ook niet op bescherming rekenen van haar eigen familie, en dat ze net vreest voor haar eigen grootmoeder.

Uit de landeninformatie blijkt verder dat het niet relevant is of verzoekster nu geschoold of ongeschoold is, of ze op het platteland of in de stad woonde, en of ze uit een rijke of arme familie kwam. Het risico is overal even groot (Lifos rapport).

Voorts speelt ook verzoeksters nationaliteit een minder belangrijke rol bij het bepalen van haar vrees voor vervolging omwille van VGV type III, omwille van het feit dat de problemen rond VGV aanwezig zijn binnen de Somaliërs als etnische groep. Ook in andere landen waar etnische Somaliërs wonen, is het besnijdingspercentage en de problematiek rond VGV gelijkaardig aan het land Somalië zelf.

Verzoekster verwijst hierbij opnieuw naar rechtspraak van de Raad.

Verzoekster meent dat een prejudiciële vraag aan de orde is:

“Als ook Uw Raad van oordeel is dat genitale verminking, type III, als een eenmalige, unieke, niet-herhaalbare daad van vervolging gezien dient te worden en dat ‘die vervolging’ in de zin van artikel 48/7 Vw. enkel en alleen betrekking heeft op exact dezelfde beschadigende handeling als eerst ondergaan werd en die handeling niet dient gezien te worden als slechts één handeling uit het geheel aan handelingen die de gendergerelateerde daden van vervolging die verzoekster ondergaan heeft uitmaakt, en dat die unieke, nietherhaalbare daad ook los dient gezien te worden van het gebrek aan remediëring, en fysieke en psychische behandeling van de gevolgen van die daad, de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie te Luxemburg:

- 1. *Dient artikel 4.4 van de herschikte Kwalificatierichtlijn zo geïnterpreteerd te worden dat de vervolging waar een verzoeker in het verleden reeds aan werd blootgesteld zich slechts opnieuw kan voordoen in zoverre het om exact dezelfde daad van vervolging, dezelfde verwonding van hetzelfde lichaamsdeel door dezelfde actoren, gaat, of bestaat gendergerelateerde vervolging uit meerdere daden die als onderlinge samenhang dezelfde vervolgingsgrond hebben?*
- 2. *Dient bij beantwoording van de eerste prejudiciële vraag in rekening gebracht worden dat de verzoeker in kwestie actueel nog steeds kampt met de fysieke en psychische gevolgen van de vervolging die ze ondergaan heeft?*
- 3. *Indien de erg jonge dochter van de verzoeker tegen de wil van verzoeker diezelfde vervolging met dezelfde vervolgingsgrond riskeert te ondergaan als de vervolging die verzoeker ondergaan heeft, kan dit dan ook vervolging inhouden van haar moeder, de verzoeker, rekening houdend met artikel 4.4 van de Kwalificatierichtlijn, punt 36 van de considerans van de Kwalificatierichtlijn en artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn?”.*

Verzoekster verwijst naar zaak C-353/16, “*MP tegen Secretary of State for the Home Department*” en meent dat, het ontzeggen van de nodige zorg en bijstand aan verzoekster om de gevolgen van haar genitale verminking te remediëren en bedreigen van haar dochter met foltering om dezelfde redenen, vervolging uitmaakt.

Uit de notities van het gehoorverslag blijkt dat, hoewel verzoekster expliciet haar vrees inroept, slechts enkele vragen werden gesteld in verband met de VGV type III van verzoekster.

In het administratief dossier en in de beslissing wordt niet verwezen naar de relevante COI die de bestreden beslissing in staat stelt het risico in te schatten voor verzoekster als Somalische vrouw van een jonge dochter die haar dochter wil beschermen tegen VGV en die zelf ook bescherming zoekt tegen de behandeling die haar al te beurt is gevallen als Somalische vrouw door de gevolgen van haar vervolging te remediëren. Er is geen informatie toegevoegd in die zin en de inschatting van wat verzoekster te wachten staat bij terugkeer kan niet gemaakt worden.

Verzoekster houdt een theoretisch betoog over het belang van landeninformatie en de bewijswaarde hiervan.

Voorts dient er gewezen te worden op de eenheid van gezin tussen verzoekster en haar minderjarige dochter die erkend werd als vluchteling.

De bestreden beslissing verwijst naar rechtspraak van het Hof van Justitie om te poneren dat het eerder onwaarschijnlijk zou zijn dat verzoekster zelf in aanmerking zou komen om als vluchteling erkend te worden gezien haar dochter reeds werd erkend, terwijl het net het omgekeerde is. Het klopt dat verzoekster niet automatisch erkend hoeft te worden enkel en alleen omdat haar dochter erkend werd, maar ‘normaal gezien’ zorgt de loutere verwantschap met haar dochter er wel voor dat ze eveneens kwetsbaar is voor daden van vervolging. Het gaat om een *prima facie* gegrontheid.

Verzoekster licht de overweging 36 van de Richtlijn 2011/95/EU uitgebreid toe.

Verzoekster meent dat het onredelijk is om haar vrees bij terugkeer naar Somalië te scheiden van de vrees van haar dochter op basis van het enkele feit dat verzoekster reeds in de zwaarste vorm genitaal verminkt werd en haar dochter nog niet.

VGV type III en de desinfibulatie naar aanleiding van de bevalling van verzoekster is een vorm van continue, maar ook eerdere vervolging. Men kan zich dus niet beroepen op het argument dat deze daden van vervolging niet meer zullen voorkomen, dit hangt immers af van de kwalificatie. VGV type III gebeurt in een context waarin vrouwenrechten en het recht op seksuele integriteit op grote schaal wordt geschonden. VGV is slechts één van de verschillende etappes, en heeft bovendien herhalende gevolgen. Het feit dat verzoekster moet leven met de dreiging van VGV voor haar dochter en de daarmee samenhangende uitdaging om haar dochter daartegen te beschermen, moet dan ook in deze context worden bekeken. Deze situatie houdt dan ook direct verband met haar eigen trauma en dagelijkse pijn, waardoor er wel degelijk sprake is van een individueel vervolgingsrisico in hoofde van verzoekster.

Het feit dat ze haar dochter wil beschermen en het daarmee samenhangende verblijf in het Westen (terwijl men in Somalië weet dat VGV in het Westen verboden is), maakt dat verzoekster ingaat tegen de sociale en religieuze conventies in Somalië en stelt haar bloot aan een vervolgingsrisico, gelieerd aan haar eigen verleden vervolging.

Bovendien is er geen enkele vorm van bescherming van de overheid in Somalië voor vrouwen die het slachtoffer worden van een besnijdenis.

Rekening houdend met de bijzondere procedurele noden die dienen toegekend te worden (met een soepelere geloofwaardigheidsbeoordeling tot gevolg); de noodzaak aan een gendersensitieve asielpcedure overeenkomstig het Verdrag van Istanbul (hetgeen een verlaagde bewijslast met zich meebrengt) én de omkering van bewijslast *cfr.* artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet wegens eerdere ondergane vervolging, zijn er voor verzoekster wel degelijk voldoende elementen voorhanden die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of op een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. Bovendien dient gewezen te worden op de familie-eenheid tussen haar en haar minderjarige erkende dochter.

Bij een terugkeer naar Somalië riskeert verzoekster ernstige problemen met haar familie of de Somalische maatschappij, aangezien ze na haar verblijf in het Westen niet opnieuw besneden wil worden en haar dochter ertegen wil beschermen.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift een rapport *“Eradication of Female Genital Mutilation in Somalia”* van UNICEF van 2010.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem bepalingen die verzoekster geschonden acht, laat op zich niet toe om vast te stellen dat verzoekster een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoekster zelf. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster is bijgevolg verplicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop zij zich beroept. De commissaris-generaal werkt voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoekster samen. Deze samenwerkingsplicht bestaat er in de eerste plaats in dat het Commissariaat-generaal nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst. Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoekster al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen met de persoonlijke omstandigheden van de verzoekster rekening wordt gehouden, maar ook met algemene omstandigheden

in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, is verzoekster in wezen de enige die in staat is om informatie hierover te verschaffen.

Aangezien verzoekster bij de asielinstanties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Er zijn geen redenen waarom verzoekster dit niet eenduidig zou kunnen aantonen en toelichten.

De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de herkomst van verzoekster daar haar geografische kennis ontoereikend is (i), ze gebrekkige verklaringen aflegde omtrent droogteperiodes (ii), haar verklaringen omtrent de politieke situatie niet kunnen overtuigen (iii), ze haar profiel als landbouwersdochter niet aannemelijk maakt (iv) en ze ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent haar netwerk (v).

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door te verwijzen naar haar profiel en de gevolgtrekking van de bestreden beslissing te bekritisieren.

Allereerst toont verzoekster niet aan dat zij tot op heden ernstige medische klachten ondervindt van de VGV die zij onderging. Verzoeksters loutere bewering kan niet worden gestaafd met het medisch attest van 5 mei 2021, dat dateert van voor verzoeksters bevalling van haar dochter.

Verzoekster betoogt doorheen haar verzoekschrift dat er van haar geen uitvoerige kennis kan worden verwacht, daar ze opgroeide in een regio die onder controle was van Al-Shabaab. De Raad merkt echter op dat, zelfs al werd er geloof gehecht aan verzoeksters herkomst, geenszins kan worden aangenomen dat ze in zulke isolatie leefde dat ze geen kennis zou hebben van haar (bredere) regio van herkomst. Zo blijkt uit de neergelegde informatie in het verzoekschrift dat vrouwen levend in Al-Shabaab gebieden ernstig beperkt zijn in hun rechten, doch wordt geenszins gesteld dat vrouwen zich niet buitenshuis mogen begeven. Integendeel, er wordt expliciet gewag gemaakt van het feit dat vrouwen wel degelijk het openbaar vervoer mogen gebruiken. Ook uit verzoeksters verklaringen blijkt geen dermate geïsoleerd bestaan. Zo ging verzoekster tot haar 14 jaar naar school, ging ze naar de Koranschool tot haar 16 jaar en leerde ze daarenboven haar man op straat kennen (notities persoonlijk, stuk 4, p. 14, 17). Bovendien blijkt uit de landeninformatie in het administratief dossier dat Al-Shabaab vanaf 2009 tot 2014 controle had over verzoeksters vermeende regio (landeninformatie stuk 6, nr. 9). Mits verzoekster werd geboren in 1994, kan worden aangenomen dat ze een groot deel van haar leven doorbracht in haar vermeende regio van herkomst vooraleer er zelfs sprake was van de machtsvername door Al-Shabaab. Gelet op voorgaande vaststellingen kan verzoeksters leven onder Al-Shabaab, in zoverre hier geloof kan aan worden gehecht, *quod non in casu*, geen verschoning bieden voor haar gebrekkige verklaringen inzake haar leefwereld en directe omgeving.

De Raad merkt ook op dat verzoekster niet volledig ongeschoold is, gezien zij aangaf dat ze enkele jaren schoolliep (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17). De Raad wijst er voorts nog op dat ook van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze wordt verwacht dat zij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar regio van herkomst en relaas. De Raad benadrukt hierbij dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of dat verzoekster niet in staat zou zijn om de relevante elementen van haar verzoek om internationale bescherming op een gedetailleerde, correcte en coherente wijze toe te lichten.

Gelet op het voorgaande wordt de bestreden beslissing dan ook bijgetreden waar deze vaststelde dat verzoeksters geografische kennis niet valt te rijmen met de door haar beweerde herkomst:

“Ten eerste wordt opgemerkt dat uw kennis over de lokale en regionale geografie van uw regio ontoereikend is voor iemand die er beweert haar hele leven tot aan haar vertrek naar Europa te hebben doorgebracht (CGVS, p. 8). De vaststelling dat u op de hoogte bent van een aantal gegevens met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst, zoals enkele buurdorpen, weegt niet op tegen de lacunes in uw kennis met betrekking tot uw regio.

Zo weet u wel nog dat uw dorp gelegen is in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan, maar gevraagd welke andere districten er in Hiraan zijn, antwoordt u dat u enkel uw eigen district kent en het dorp waar

u woonde (CGVS, p. 8). Gevraagd of u andere districten kent uit de provincie Hiraan, antwoordt u dat u het niet weet en enkel in Ceel Ware woonde (ibid.). Gevraagd welke andere districten – behalve Bulo Burto – dicht bij uw dorp liggen, noemt u Mukayle (ibid.). Gevraagd of dat een district is, antwoordt u van niet, maar dat het een buurdorp is (CGVS, p. 8 en 9). Gevraagd welke districten nog dicht bij uw dorp liggen, antwoordt u dat uw vader die vaak reisde over Jalalaqsi praatte (CGVS, p. 9). Gevraagd waar Jalalaqsi ligt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u dat nooit aan uw vader gevraagd te hebben (ibid.). Gevraagd waar uw eigen district Bulo Burto ligt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u het niet te begrijpen (ibid.). Gevraagd waar de stad Bulo Burto ligt ten opzichte van uw dorp Ceel Ware, vraagt u zich af of hiermee de richting bedoelt wordt (ibid.). Bevestigt dat er inderdaad naar de richting gepolst wordt, antwoordt u dat u het niet weet als u eerlijk bent, maar Bulo Burto niet ver is en zich op ongeveer 35 à 37 minuten met de auto bevindt (ibid.). Gevraagd in welke windrichting Bulo Burto ligt, antwoordt u dat u daar zelf nooit geweest bent en u de windrichting nooit gevraagd hebt (ibid.). Opgemerkt dat 35 à 37 minuten zeer precies is en gevraagd hoe u dat weet, antwoordt u dat uw vader dat zei (ibid.). Gevraagd of u de windrichtingen kent, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd hoe u dan dorpen en steden situeert ten opzichte van uw eigen dorp, antwoordt u naast de kwestie dat uw vader vaak reist en sorghum, mais en bonen vervoert (CGVS, p. 10). Nogmaals gevraagd hoe u dan dorpen en steden situeert ten opzichte van uw eigen dorp, antwoordt u dat u die nooit situeerde en uw vader vaak reisde (ibid.). Gevraagd of u dichte buurdorpen kent van Bulo Burto, antwoordt u van niet (ibid.). Het feit dat u wel kan verwijzen naar Bulo Burto als uw district, maar niet weet waar het ligt en geen enkel dicht buurdorp kan noemen, geeft een eerder ingestudeerde indruk aan uw geografische kennis.

Die ingestudeerde indruk komt ook terug als u gevraagd wordt naar buurdorpen van Ceel Ware. Zo is het vreemd dat u wel meerdere buurdorpen van Ceel Ware bij naam kent, maar er niet in slaagt om die te situeren. U noemt correct Mukayle, Bur Weyn, Shaw, Biyonef en Raso als dichte buurdorpen (CGVS, p. 10). Gevraagd waar Mukayle ligt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u niet te weten in welke richting het ligt en dat uw vader degene was die veel reisde (ibid.). Gevraagd op welke afstand Mukayle ligt, antwoordt u de juiste afstand niet te kennen, maar dat uw vader zei dat het 25 à 26 minuten was (ibid.). Gevraagd waar Bur Weyn ligt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Gevraagd waar Shaw ligt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u dat u het niet weet en uw vader naar die plaatsen reisde (ibid.). Gevraagd waar Biyonef ligt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Gevraagd waar Raso ligt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u het niet te weten, aangezien u er niet geweest bent (ibid.).

Als u de namen van andere dichte buurdorpen voorgeschoteld krijgt en gevraagd wordt om die te situeren, blijkt uw kennis nog minder sterk te zijn. Zo geeft u aan de namen Gawanka, Olomal, Ceel Harar, Ruruch, Ar Gummo, Ceel Qorof en Ghel Magal zelfs niet eens te herkennen (CGVS, p. 30, 31 en 32), terwijl het stuk voor stuk om dichte buurdorpen van Ceel Ware gaat. Zo is Gawanka het eerste buurdorp ten oosten van Ceel Ware op slechts enkele kilometers (zie administratief dossier). Ceel Harar, Ruruch en Olomal zijn dan weer kleine buurdorpen op enkele kilometers ten zuiden, terwijl Ceel Qorof en Ghel Magal dichte buurdorpen zijn ten noorden, net voorbij Mukayle (ibid.). Ar Gummo, ten slotte, is een klein buurdorp op enkele kilometers ten westen (ibid.).

De namen Dabadey, Ceel Dheen/Dheem en Buq Aqable herkent u wel, maar gevraagd om die te situeren, slaagt u hier wederom niet in. Gevraagd waar Dabadey ligt, antwoordt u dat het vlakbij een ander dorp Ceel Mure ligt, maar u niet exact weet waar (CGVS, p. 30). Gevraagd waar Ceel Mure ligt, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Gevraagd waar Ceel Dheen/Dheem ligt, antwoordt u dat het een dicht buurdorp is waar uw vader vaak naartoe ging, maar u niet weet waar het ligt (ibid.). Gevraagd waar Buq Aqable ligt, antwoordt u dat een meisje van de koranschool zei dat ze uit dat dorp kwam, maar u niet weet waar het ligt (ibid.). Dabadey is het eerste buurdorp ten noorden van Ceel Ware op slechts enkele kilometers (zie administratief dossier). Buq Aqable ligt nog iets verder noordwaarts en Ceel Dheen/Dheem is het eerste dorp op de weg die zuidwaarts vertrekt vanuit uw dorp Ceel Ware (ibid.).

Verder is het zeer merkwaardig dat u wel weet heeft van een grote rivier in uw regio, maar uw kennis hierover verder onbestaande is. Gevraagd waar de rivier stroomt ten opzichte van uw dorp, antwoordt u dat u het niet weet, aangezien u nooit naar de rivier bent gegaan (CGVS, p. 24). Gevraagd of de rivier ver van uw dorp ligt, antwoordt u dat u het niet weet, maar er vlakbij uw huis waterputten waren (ibid.). Gevraagd of er soms overstromingen waren in uw regio, antwoordt u nooit overstromingen gezien te hebben (CGVS, p. 25). Gevraagd naar de naam van de rivier in uw regio, antwoordt u dat u de naam van de rivier nooit gehoord of gevraagd hebt (ibid.). Gevraagd welke buurdorpen van Ceel Ware pal aan de oevers van de rivier liggen, antwoordt u dat u het niet weet aangezien u nooit in die dorpen bent geweest (ibid.).

Uit bronnen van het CGVS blijkt nochtans dat er aan keuze van rivierdorpen geen gebrek is. Zo had u uw districtshoofdplaats Bulu Burto kunnen vermelden aangezien de rivier dwars door de stad stroomt. Gezien uw vader vaak naar Bulu Burto ging, lijkt het vreemd dat hij de rivier nooit vermeld zou hebben. Verder had u ook nog heel wat kleinere dorpen als Xaaji Xoor, Baarey, Idiley, Kober, etc. kunnen vermelden. Daarenboven is het merkwaardig dat u de naam van de rivier Shabelle niet kent en ook niet weet waar hij stroomt ten opzichte van uw dorp, gezien de grote impact van de rivier op de regio's die hij doorkruist, zowel positief dankzij de vruchtbare landbouwgrond, als negatief door de vele overstromingen (zie administratief dossier).

Voorts legt u merkwaardige en foutieve verklaringen af over de recente droogtes in uw regio. U situeert nog wel correct een droogte in 2011, maar slaagt er niet in om hier doorleefd over te vertellen. U stelt dat mensen uit Bulu Burto voedsel uitdeelden in uw dorp tijdens die droogte (CGVS, p. 26). Gevraagd wie concreet die voedselhulp bezorgde, antwoordt u 'de burgers' en stelt u dat er 'mensen' kwamen (ibid.). Gevraagd hoe zij nog aan voedsel kwamen, antwoordt u naast de kwestie dat zij het verdeelden onder de mensen (CGVS, p. 26 en 27). Opgemerkt dat er droogte was en gevraagd hoe de mensen die het voedsel uitdeelden nog aan dat voedsel geraakten, antwoordt u dat u het niet weet, maar ze uit een plaats kwamen waar de overheid de macht had (CGVS, p. 27). Gevraagd hoe vaak zij voedsel kwamen leveren, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Gevraagd of u nog op andere manieren aan voedsel kwam tijdens de droogte, antwoordt u enkel te weten dat uw moeder het voedsel kookte dat zij van die personen kreeg en u niet weet of zij ook nog via andere mensen aan voedsel kwam (ibid.). Gevraagd wat de impact op water was van de droogtes, antwoordt u daar niets over te kunnen zeggen aangezien u een jong meisje was en er niets over wist (ibid.). Gevraagd of er nog drinkwater beschikbaar was, antwoordt u dat jullie thuis nog water kregen, maar er toch niet verwacht kan worden dat u zou weten of er problemen waren om aan water te komen (ibid.). Opgemerkt dat u als inwoner die droogte hebt beleefd en u daar toch iets over zou moeten kunnen zeggen, antwoordt u het niet te weten en dat je dat enkel kan weten als je buiten komt, maar je er als kind dat thuisbleef niets over kunt zeggen (ibid.). Opgemerkt dat u in 2011 17 jaar was en dus niet zo jong was, antwoordt u dat u zich jong voelde aangezien u niet naar buiten mocht gaan (ibid.). Gevraagd of u zich nog andere betekenisvolle droogtes in uw regio herinnert, behalve in 2011 (en 2013), antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd hoe de situatie in uw dorp was in 2016 en 2017, antwoordt u dat u niets kunt zeggen over de toenmalige situatie in het dorp, maar u vermoedt dat alles normaal was (ibid.).

Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de droogte van 2016 – 2017 hard toesloeg in grote delen van Somalië, en meer bepaald in uw regio Middle Shabelle en uw district Bulu Burto. Uit een artikel van de Verenigde Naties (VN) blijkt dat de helft van de Somalische bevolking in 2017 nood had aan hulp om te overleven, waaronder 330 000 ondervoede kinderen (zie administratief dossier). Uit een tweede artikel opgesteld door de Somalische federale regering blijkt dat in maart 2016 en februari tot midden maart 2017 de rivier Shabelle volledig uitgedroogd was, wat al dertig jaar niet meer gebeurd was, en dat 80% van het oppervlaktewater opgedroogd was en het water in de meest boorgaten abnormaal laag stond (ibid.). De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van mei 2016 tot juli 2017 in uw district Bulu Burto, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee (ibid.).

Het feit dat u als levenslang inwoner van Bulu Burto-district geen weet heeft van deze ernstige droogte en niet op de hoogte blijkt van hoe hard deze droogte in uw regio toesloeg en wat voor gevolgen ze er veroorzaakte voor de maatschappij waarin u leefde en uw eigen gezin, geeft een ingestudeerde indruk aan uw kennis in dit verband en doet ernstig twijfelen aan uw verklaringen over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar Europa."

Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar de kennis die ze tijdens het persoonlijk onderhoud vertoonde, doch doet met een resümé aan opgesomde gegevens geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. Ze betoogt verder dat de bestreden beslissing een groot deel van de door haar tentoongestelde kennis niet in rekening bracht. Hierbij kan worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofdte van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoekster om internationale bescherming in de bestreden beslissing op te nemen. Uit het loutere feit dat een bepaald element niet uitdrukkelijk in twijfel wordt getrokken in de bestreden beslissing kan dan ook niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal aan dergelijk element hoe dan ook geloof heeft gehecht. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven betreffen immers enkel de argumenten die, op hun geheel genomen, de beslissing schragen dat verzoekster de vluchtelingenstatus dient te worden geweigerd en spreken zich dus niet, in positieve of negatieve zin, uit over andere elementen die in verzoeksters verklaringen doorheen haar procedure

aan bod kwamen en die niet doorslaggevend zijn om de bestreden beslissing te motiveren. Verzoekster slaagt er met de argumentatie dat zij wel degelijk voldoende kennis heeft aangeboden over haar regio van herkomst immers niet in om het geheel van de concrete en pertinente motieven op basis waarvan wordt besloten dat haar verklaringen over haar herkomst niet geloofwaardig zijn, te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Dit geldt temeer nu verzoekster in haar verzoekschrift er niet in slaagt om aan te tonen dat de commissaris-generaal zich vergist heeft bij de analyse van zijn verklaringen of dat deze verkeerd werden geïnterpreteerd.

De Raad treedt de bestreden beslissing verder bij waar deze stelt dat verzoeksters geografische kennis van haar regio ingestudeerd overkomt. Verzoekster weerlegt deze motivering geenszins door te betogen dat niet kan worden ingezien hoe de bestreden beslissing tot deze conclusie kwam, daar uit een eenvoudige lezing blijkt dat het verzoeksters oppervlakkige, gebrekkige verklaringen zijn die tot deze conclusie noopten.

In dit verband merkt verzoekster op dat er sprake was van een misverstand, en ze dacht dat ze werd bevestigd over haar dorp, niet over de grotere regio. Uit een lezing van het gehele persoonlijk onderhoud blijkt echter telkens dat de onderscheiden termen 'regio' en 'dorp' werden gebruikt. Dat verzoekster verward zou zijn geweest over deze termen blijkt geenszins (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4). De Raad is bijgevolg van mening dat het bovenstaande verweer van verzoekster een *post-factum* verklaring betreft, die na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing en die derhalve niet wordt aangenomen.

Waar verzoekster meent dat ze niet werd geconfronteerd met haar gebrekkige verklaringen omtrent de rivier in Bulo Burto, merkt de Raad op dat het loutere feit dat de commissaris-generaal verzoekster niet confronteerde met bepaalde elementen, niet betekent dat hij zijn beslissing niet op dit element zou mogen baseren.

Waar verzoekster opmerkt dat ze ten tijde van het persoonlijk onderhoud reeds 3 jaar Somalië had verlaten, merkt de Raad op dat verzoekster volgens haar verklaringen ongeveer 26 jaar in Somalië heeft verbleven, waardoor er van haar toch een uitgebreide en consistente kennis inzake de regionale geografie mag worden verwacht.

Verzoekster meent nog dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar profiel van een jonge, ongeschoolde vrouw die opgroeide in een gebied onder controle van Al-Shabaab. Dienaangaande verwijst de Raad naar de eerder gedane vaststellingen waar reeds werd opgemerkt dat dit gegeven geenszins verzoeksters lacunaire kennis kan verklaren. Waar verzoekster hieromtrent nog verklaart dat ze geen enkele vorm van scholing had en zich daarom baseerde op hetgeen haar vader haar vertelde, merkt de Raad op dat verzoekster wel degelijk 2 jaar naar school ging. De Raad is dan ook van oordeel dat de vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud gepast was teneinde de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen te peilen, gelet op haar profiel.

Voorts merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeksters verklaringen over de politieke situatie van haar vermeende regio niet voldoen:

"Bovendien is uw kennis over de politieke situatie en incidenten in uw regio ontoereikend voor iemand die beweert er haar hele leven te hebben verbleven. U vermeldt wel nog correct dat Al Shabaab de macht had in uw dorp en de overheid in Bulo Burto toen u vluchtte, maar als u gevraagd wordt sinds wanneer de overheid de controle in Bulo Burto had, antwoordt u dat u het niet weet aangezien u er niet woonde (CGVS, p. 28). Gevraagd wie voor de overheid de macht had in Bulo Burto, antwoordt u dat u er zelf niet geweest bent, maar uw vader wel, en 'vermoedt' dat Al Shabaab ervoor de macht had (ibid.). Gevraagd of er buitenlandse troepen aanwezig zijn in uw regio, antwoordt u van niet (CGVS, p. 29). Gevraagd of AMISOM actief is in uw regio, antwoordt u van niet en dat u in uw regio niet gehoord hebt over AMISOM (CGVS, p. 30). Uit bronnen van het CGVS blijkt dat Al Shabaab sinds 2009 de macht had in Bulo Burto en in maart 2014 werd verdreven door AMISOM en het Somalische leger (zie administratief dossier). Na de machtsovername door AMISOM en het Somalische leger keerden vele bewoners van Bulo Burto terug naar de stad nadat zij jaren ervoor gevlucht waren voor het regime onder Al Shabaab (ibid.). Verder heeft AMISOM een permanente aanwezigheid in Bulo Burto, met voornamelijk Djiboutiaanse soldaten (ibid.). In april 2017 liepen de spanningen hoog op tussen Somalische en Djiboutiaanse soldaten in Bulo Burto na een onderlinge moord en kwam de toenmalige president van Hirshabelle Ali Abdullahi Osoble zelfs ter plaatse om te bemiddelen (ibid.)."

In januari 2018 viel Al Shabaab de AMISOM-basis in Bulo Burto vanuit verschillende richtingen aan en verloor hierbij drie van hen leden die gedood werden door d-Djiboutiaanse soldaten (ibid.).

Gezien de impact op uw regio van de machtsovername van Bulo Burto door AMISOM en de Somalische troepen in 2014, de permanente aanwezigheid van vooral Djiboutiaanse soldaten in de AMISOM-basis in Bulo Burto, de geografische nabijheid van de districtshoofdplaats en het feit dat uw vader vaak naar Bulo Burto reisde, mag redelijkerwijze verwacht worden dat u toch enige notie heeft van de aanwezigheid van buitenlandse troepen en AMISOM-soldaten in uw regio.

Ook blijkt u niet op de hoogte van de distributie van kamelen en geiten door Al Shabaab in uw regio en dorp. Gevraagd of Al Shabaab zakat inde in uw dorp, antwoordt u affirmatief (CGVS, p. 28). Gevraagd hoe dat in zijn werk ging, antwoordt u dat u het niet weet, maar Al Shabaab wel zakat vroeg in uw dorp (ibid.). Gevraagd wie allemaal zakat moest betalen, antwoordt u dat mensen met dieren en landbouwvelden zakat moesten betalen, maar de arme mensen niet (ibid.). Gevraagd of Al Shabaab ooit het omgekeerde heeft gedaan, nl. dieren zoals kamelen en geiten uitgedeeld aan mensen in uw regio, antwoordt u dat u het niet weet en er bij jullie thuis nooit dieren werden uitgedeeld door Al Shabaab (CGVS, p. 29). Gevraagd of Al Shabaab ooit dieren zoals geiten en kamelen gegeven heeft aan armere dorpingen in uw regio zodat de dorpingen de komende jaren zakat zouden kunnen betalen, antwoordt u niet gehoord te hebben dat zij dieren gaven aan de armen (ibid.). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat Al Shabaab in de periode 2018-2019 duizenden kamelen en geiten heeft uitgedeeld aan honderden arme families in Hiraan, waaronder in uw dorp Ceel Ware en dichte buurdorpen als Mukayle, Buq Aqable en Shaw, met de bedoeling om meer families in staat te stellen de komende jaren zakat te betalen aan Al Shabaab (zie administratief dossier). Het feit dat u hier geen enkele notie van heeft doet verder afbreuk aan uw verklaringen over uw regio van herkomst."

Verzoekster tracht deze terechte vaststellingen te weerleggen door te wijzen op het feit dat ze haar dorp nooit verliet. Al werd verzoekster hierin gevolgd, dan nog kan niet worden aangenomen dat ze niet op de hoogte zou zijn van machtswissels in de regio. Zulke gebeurtenissen zijn immers van een zwaarwichtige aard met gevolgen voor de gehele regio, waarvan verzoekster noodzakelijkerwijze op de hoogte had geweest indien ze in de regio verbleef. Gelet op de eerder gedane vaststellingen omtrent verzoeksters profiel kan er toch enige mate van kennis worden verwacht aangaande de lokale machtsbalans, en kan bijgevolg ook niet worden voorgelaten dat verzoekster niet de gepaste vragen werden gesteld.

Dienaangaande stelt verzoekster in verzoekschrift dat ze wel degelijk op de hoogte was van aanwezige buitenlandse troepen, doch kan de Raad dit niet afleiden uit de door verzoekster geciteerde verklaringen, noch enig andere verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud. De Raad merkt hierbij op dat verzoekster enerzijds verklaarde dat de overheid de macht had in Bulo Burto, doch tegelijkertijd stelde dat ze vermoedt dat Al-Shabaab de macht had. Zulke wisselende verklaringen getuigen allerminst van een gedegen kennis van de regionale politieke situatie.

In dit verband herhaalt verzoekster op dat er sprake was van een misverstand, en ze dacht dat ze werd bevraagd over haar dorp, niet over de grotere regio. De Raad verwijst naar de eerder gedane vaststelling dat niet kan worden aangenomen dat verzoekster verward was omtrent deze termen en herhaalt bijgevolg het oordeel dat het bovenstaande verweer van verzoekster een *post-factum* verklaring betreft, die na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing en die derhalve niet wordt aangenomen.

De Raad merkt tevens op dat verzoeksters verklaringen aangaande lokale groeperingen in haar dorp zich beperken tot welgeteld één groepering. Het benoemen van deze groepering weegt niet op tegen de overige, gebrekkige verklaringen van verzoekster. Eenzelfde redenering kan worden gevolgd waar verzoekster stelt dat ze op de hoogte was van Zakat-betalingen. Ten overvloede merkt de Raad op dat uit de door verzoekster aangevoerde landeninformatie blijkt dat Zakat-betalingen een gekende praktijk zijn in de Islam waarmee verzoekster niet aannemelijk kan maken dat ze enige persoonlijke interactie had met Al-Shabaab (EASO, Somalia. *Targeted profiles. Country of origin information report*, september 2021).

Waar verzoekster meent dat ze niet werd geconfronteerd met haar gebrekkige verklaringen in dit verband, herhaalt de Raad dat het loutere feit dat de commissaris-generaal verzoekster niet confronteerde met bepaalde elementen, niet betekent dat hij zijn beslissing niet op dit element zou mogen baseren.

Aangaande de vermeende distributie van kamelen en geiten meent verzoekster dat deze informatie enkel kan worden teruggevonden in één online-bron. Het louter poneren dat de informatie afkomstig is van één bron volstaat echter geenszins om het bewijs te leveren dat de informatie beschikbaar in het administratief dossier niet correct dan wel onbetrouwbaar zou zijn. Het gegeven dat overige bronnen gewag maken van de wreedheden van Al-Shabaab doet verder geen enkele afbreuk aan de betwiste informatie, daar er geenszins wordt geponeerd dat Al-Shabaab zich louter beperkt tot zulke wreedheden.

Vervolgens oordeelt de bestreden beslissing terecht dat verzoekster haar profiel niet aannemelijk maakte:

“Verder maakt u ook uw profiel als jongere die opgroeide in ruraal Somalië niet aannemelijk. Op de DVZ geeft u aan dat u geen of enkel informeel onderwijs hebt gevolgd (verklaring DVZ, punt 11). Op het CGVS gevraagd of u naar een gewone school bent gegaan, antwoordt u affirmatief en dat het een kleine school was waar u Somalisch en wiskunde leerde (CGVS, p. 17). Gevraagd van welke leeftijd tot welke leeftijd u naar school ging, antwoordt u dat u van uw twaalfde tot uw veertiende schoolliep (ibid.). Opgemerkt dat u op de DVZ zei u dat u geen of enkel informeel onderwijs hebt gevolgd en gevraagd hoe dat komt, antwoordt u dat het inderdaad geen formele school was (ibid.).

Daarenboven is uw kennis over de Somalische seizoenen ontoereikend. U verklaart wel nog correct dat er gezaaid wordt in Gu en Deyr, en er niet gezaaid kan worden in Jilal (CGVS, p. 25). Gevraagd of er nog andere seizoenen zijn, vermeldt u ook nog Xagaa, maar stelt u daar ‘niets over te kunnen vertellen’ (ibid.). Gevraagd wat u hiermee bedoelt, antwoordt u dat u ‘hoorde’ over Gu, Deyr en Jilal, maar u over Xagaa ‘niet veel weet’ (CGVS, p. 25 en 26). Gevraagd wanneer in het jaar Gu is, antwoordt u dat u het niet weet, maar als je alle seizoenen optelt je aan één jaar komt (CGVS, p. 26). Gevraagd wanneer in het jaar Deyr valt, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Gevraagd wanneer in het jaar Jilal is, antwoordt u dat Jilal een warme periode zonder regen is, maar u niet kan zeggen welke maanden dat zijn (ibid.). Gevraagd wanneer in het jaar Xagaa valt, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Gevraagd wat de juiste volgorde is tussen de vier seizoenen en welk seizoen dus volgt op welk seizoen, antwoordt u dat dat iets is wat je kan leren, maar jouw ouders je dat niet geleerd hebben (ibid.). Gevraagd of u dan niet weet welk seizoen volgt op welk seizoen, antwoordt u het niet te weten (ibid.).

Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u als jongere die opgroeide in ruraal Somalië beter op de hoogte bent van de maanden en de volgorde van de seizoenen. Er kan verwacht worden dat u in staat bent om correcte verklaringen af te leggen over alle seizoenen van Somalië, quod non. Uw verklaringen kunnen slechts wijzen op een (gebrekig) ingestudeerde kennis in uw hoofde, gezien het niet aannemelijk is dat u wel de namen en enkele karakteristieken van de seizoenen kent, doch er niet in slaagt om de juiste maanden te koppelen aan de juiste seizoenen of de correcte volgorde tussen de verschillende seizoenen te bepalen. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw profiel van jongere afkomstig uit een rurale omgeving in Somalië.”

Verzoekster meent vooreerst dat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid, daar ze aangaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat ze enkel informeel onderwijs volgde en ze tijdens het persoonlijk onderhoud opmerkte dat ze haar school niet als formeel beschouwde. De Raad volgt verzoekster in het feit dat er niet noodzakelijk sprake is van enige tegenstrijdigheid, doch merkt op dat de weerlegging van dit ene element geen afbreuk doet aan de bestreden beslissing waar deze geen geloof hecht aan het door verzoeksters aangemeten profiel.

Verzoekster stelt voorts dat ze wel degelijk genoeg informatie kon weergeven over de landbouw en de seizoenen, mede gelet op het feit dat haar ouders zelf geen velden hadden. De Raad merkt echter op dat verzoekster verklaarde afkomstig te zijn uit een dorp van landbouwers (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 25). Gezien haar rurale omgeving mag er van verzoekster doorleefde en consistente verklaringen worden verwacht inzake de seizoenen, daar deze van groot belang zijn voor de landbouw. De bestreden beslissing merkt dan ook terecht op dat haar verklaringen hieromtrent uiterst oppervlakkig zijn en klemmen met het beweerde profiel van verzoekster. Dat verzoekster wel kon zeggen wanneer er werd gezaaid, maar niet wist wanneer er werd geoogst, geeft verder blijk van een oppervlakkige kennis (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 25).

Waar verzoekster opnieuw verwijst naar haar ongeschoold profiel, merkt de Raad op dat er van iemand die beweert te zijn opgegroeid in een landbouwersfamilie mag worden verwacht dat zij hierover een gedegen kennis vertoont, ongeacht haar scholing.

Tot slot merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekster haar verklaringen over haar netwerk niet geloofwaardig zijn:

“Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u merkwaardige verklaringen aflegt over uw netwerk in Somalië. Gevraagd of u nog contact heeft met uw familie in Somalië, antwoordt u van niet (CGVS, p. 12). Gevraagd wanneer u het laatst contact met uw familie, antwoordt u dat u hen hebt proberen te bereiken toen u in Turkije was, maar het niet gelukt is (ibid.). Gevraagd of u hen probeerde bellen op hun gsm, antwoordt u dat zij zelf geen gsm hebben, maar u probeerde bij een buurmeisje (ibid.). Gevraagd of jullie afspraken hebben gemaakt om contact te houden toen u vluchtte uit uw dorp, antwoordt u van niet (CGVS, p. 12 en 13). Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat jullie geen afspraken maakte omdat u dringend het dorp moest verlaten (CGVS, p. 13). Opgemerkt dat zelfs als je in een haast het dorp verlaat er toch kan verwacht worden dat je een manier bedenkt om in contact te blijven met je familie, antwoordt u dat u niet in staat was om afspraken te maken aangezien u in shock was omdat uw vader voor uw ogen gedood werd (ibid.). Gevraagd of jullie dan zomaar uit elkaar zijn gegaan zonder te weten hoe of wanneer jullie opnieuw contact zouden hebben, antwoordt u affirmatief (ibid.). Gevraagd of u sinds u in België bent al opnieuw contact heeft proberen op te nemen met uw familie, antwoordt u dat u geprobeerd hebt, maar het niet lukte omdat u het nummer van het buurmeisje bent kwijtgespeeld (ibid.). Gevraagd of u sinds u in België bent al op andere manieren opnieuw contact hebt proberen op te nemen met uw familie, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat er geen andere manier is, u enkel dat nummer had, maar u het bent kwijtgespeeld (ibid.). Gevraagd hoe u van plan bent om in de toekomst terug contact op te nemen met uw familie, antwoordt u dat u het niet weet en u geen plannen hebt (ibid.).

Ook over uw echtgenoot legt u merkwaardige verklaringen af. Gevraagd waar hij is, antwoordt u dat hij het laatst dat u wist in Griekenland was (CGVS, p. 15). Gevraagd of u nog contact heeft met uw man, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat hij niet thuis was de dag dat u Griekenland verlaten hebt (ibid.). Gevraagd of u vertrokken bent zonder afscheid te nemen van uw man, antwoordt u affirmatief (ibid.). Gevraagd sinds wanneer uw man in Griekenland was, antwoordt u dat u het niet weet en u hem daar plotseling gezien hebt op een ontmoetingsplaats in februari 2020 (ibid.). Gevraagd of u dan niet op voorhand wist dat uw man in Griekenland was, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waarom u geen manier heeft bedacht om in contact te blijven met uw man, antwoordt u dat u nooit gedacht had te zullen vertrekken zonder afscheid te nemen (ibid.). Gevraagd waarom u dat dan wel gedaan hebt, antwoordt u dat u met de smokkelaar en andere Somaliërs naar Griekenland ging, u uw man daar onverwachts tegenkwam, u een week bij hem verbleven hebt en u op een dag buiten aan het wandelen was toen u de andere Somaliërs zag en met hen vertrokken bent (ibid.). Gevraagd wat de plannen van uw man waren, antwoordt u niets van zijn plannen te weten (CGVS, p. 16). Gevraagd of u daar niet naar gepolst hebt, antwoordt u van niet en dat u andere zaken aan uw hoofd had zoals de dood van uw vader (ibid.).

Het is weinig geloofwaardig dat u Somalië zou verlaten zonder een manier te bedenken om in contact te blijven met uw familie. Aangezien u als volwassene Somalië verlaten hebt en kan lezen en schrijven, kan er redelijkerwijze ook verwacht worden dat u vanuit België intensere pogingen zou ondernemen om opnieuw contact op te nemen met uw familie. Het is ook vreemd dat u in Griekenland per toeval op uw man stuit na jarenlang geen contact te hebben gehad, jullie één week samen doorbrengen zonder elkaars reis- en vluchtplannen te delen en u daarna vertrekt zonder afscheid te nemen.

Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over de ouders van uw echtgenoot. Op de DVZ verklaart u te denken dat zijn beide ouders overleden zijn, maar u hier niet zeker van bent (verklaring DVZ, punt 15a). Op het CGVS gevraagd of de ouders van uw man nog leven, antwoordt u dat zijn moeder nog leeft, maar zijn vader overleden is (CGVS, p. 14). Gevraagd hoe zijn vader overleden is, antwoordt u dat u het niet weet, maar hij al overleden was toen u uw man leerde kennen (ibid.). Opgemerkt dat u op de DVZ zei u dat u dacht dat zijn ouders overleden waren, maar u dat niet zeker wist, antwoordt u dat het een misverstand met de tolk kan zijn, maar u zei dat zijn vader overleden was (CGVS, p. 14 en 15).”

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat ze wel degelijk pogingen ondernam om in België contact op te nemen met haar familie, ze verwijst naar de ‘tracing’ die werd georganiseerd door een sociale assistent. De Raad merkt op dat deze loutere bewering over één enkele poging om contact op te nemen niet getuigt van een werkelijke, doorgedreven intentie vanwege verzoekster om haar familie te contacteren. Bovendien doet dit gegeven geen afbreuk aan de bestreden beslissing waar deze pertinent argumenteert dat het geenszins geloofwaardig is dat verzoekster haar gehele familie achterliet zonder ook maar enige vorm van contact te organiseren.

Verzoekster wijst verder in haar verzoekschrift naar het feit dat ze haar echtgenoot plots diende te verlaten in Griekenland en geen kans had om afscheid te nemen. De Raad merkt op dat dit geen afbreuk doet aan de bestreden beslissing waar deze terecht vermeldt dat de ontmoeting tussen verzoekster en haar echtgenoot weinig aannemelijk is. De Raad acht het bijzonder toevallig dat verzoekster haar echtgenoot op een willekeurige plek in Griekenland ontmoette, er een week bij verbleef, om dan op toevallige wijze de smokkelaar tegen te komen met wie ze onmiddellijk diende te vertrekken. De opeenvolging van toevalligheden is niet geloofwaardig. Bovendien wist verzoekster na een week te verblijven bij haar man niets af van diens verdere plannen en had ze evenmin zijn contactgegevens, wat getuigt van zo een gebrek aan voorzienigheid dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

In haar verzoekschrift betoogt verzoekster nog dat haar verklaringen over gedwongen huwelijken met leden van Al-Shabaab overeenstemmen met de werkwijze die wordt omschreven door objectieve landeninformatie, hetgeen de geloofwaardigheid van haar herkomst versterkt. De Raad merkt op dat, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de herkomst van verzoekster omwille van haar gebrekkige kennis, er bijgevolg ook geen geloof kan worden gehecht aan haar gedwongen huwelijk of dat van haar nicht, waardoor dit element niet dienstig kan worden aangevoerd ter staving van haar herkomst.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar haar kwetsbaar profiel als alleenstaande moeder van een kind en de gendergerelateerde aard van haar verzoek, merkt de Raad op dat geen geloof kan worden gehecht aan haar vermeende regio van herkomst in Somalië, waardoor zij evenmin *in concreto* aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië een alleenstaande vrouw zonder netwerk of een intern ontheemde zou zijn en hierdoor vervolging vreest of een reëel risico loopt op ernstige schade. De verwijzing naar de bijzondere kwetsbaarheid van asielzoekers en de rechtspraak van het EHRM in dit verband werpt geen ander licht op voorliggend beroep. Het wijdverspreid geweld tegen en discriminatie van vrouwen in Somalië maakt evenmin aannemelijk dat verzoekster louter omwille van haar profiel en haar aanwezigheid in Somalië zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster dient deze vrees *in concreto* aannemelijk te maken, doch blijft hierbij in gebreke.

De Raad merkt hierbij op dat verzoekster een nood kenbaar maakte aan bijzondere procedurele noden. Tijdens het interview van 30 april 2021 heeft verzoekster aangegeven dat zij immers zwanger was, doch stelde buiten dit element geen verdere bijzondere procedurele noden te hebben (Vragenlijst “*bijzondere procedure noden*” DVZ, stuk 7). Ook tijdens het persoonlijk onderhoud maakte verzoekster geen gewag van verdere noden. De Raad merkt op dat verzoekster reeds bevallen is van haar dochter.

Verzoekster stelt in haar betoog dat zij een kwetsbaar profiel heeft en een gegronde vrees voor vervolging koestert wegens haar reeds ondergane vrouwelijke genitale verminking (verder: VGV) en het gegeven dat ze vanwege de geboorte van haar kind niet langer geïnfibuleerd is. Waar verzoekster stelt dat rekening dient te worden gehouden met de gevolgen van de geboorte bij het beoordelen van haar vrees voor vervolging aangezien zij niet langer geïnfibuleerd is en dit lijnrecht ingaat tegen de Somalische cultuur, is de Raad van mening dat verzoeksters VGV type III inderdaad niet betwijfeld wordt. Waar verzoekster stelt dat zij het element van haar desinfectie aanhaalde in het persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5), maar dat de commissaris-generaal niet de moeite nam om hierop verder in te gaan en dat dit in strijd is met de onderzoeks- en samenwerkingsplicht die op de commissaris-generaal rust, is de Raad van mening dat van verzoekster die in België een nood internationale bescherming kenbaar maakt, redelijkerwijze mag worden verwacht dat zij de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door haar herkomst waarheidsgetrouw uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. Verzoekster kan immers niet gevolgd worden waar zij stelt dat haar werkelijke regio van herkomst irrelevant is, gelet op de hoge prevalentiegraad van VGV in Somalië. Wanneer zij geen zicht biedt op haar verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert zij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over haar werkelijke nood aan internationale bescherming. Door haar gebrekkige medewerking, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoekster voor haar aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, wanneer en om welke redenen zij haar werkelijke land of regio van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg beklemtoond worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoekster de actoren van haar vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt en de persoonlijke aspecten van verzoekster betreffen waarover enkel zij de nodige klaarheid kan scheppen, te verhullen, maakt zij bijgevolg zelf het onderzoek

onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijk zou lopen. Verzoekster beperkt zich aldus tot een louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging, doch dit volstaat niet om te besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekster moet de vrees *in concreto* aannemelijk maken. Verzoekster blijft hierbij echter in gebreke. Bijgevolg is de Raad van oordeel dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van haar VGV of de gevolgen daarvan. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is bij gebrek aan precedentenwerking niet dienstig, gezien elke zaak op zijn individuele merites wordt beoordeeld. Verzoekster maakt bovendien op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

Waar verzoekster stelt dat zij moet leven met de dreiging van vrouwelijke genitale verminking voor haar dochter en de daarmee samenhangende uitdaging om haar dochter daartegen beschermen en dat deze situatie direct verband houdt met haar eigen trauma en dagdagelijkse pijn, benadrukt de Raad dat verzoeksters dochter door de commissaris-generaal als vluchteling is erkend daar zij een gegronde vrees voor vervolging heeft bij terugkeer naar haar land van herkomst. Een terugkeer van verzoekster naar haar land van herkomst is overigens in zeer grote mate een loutere hypothese, aangezien zij zich in dit verband kan beroepen op artikel 7 van het EU-Handvest dat het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven erkent. Vervolgens moet deze bepaling van het Handvest worden gelezen in samenhang met de verplichting om rekening te houden met de in artikel 24, tweede lid, van het EU-Handvest erkende belangen van het kind, waarbij deze bepaling ook geldt voor besluiten die niet noodzakelijkerwijs gericht zijn tegen de minderjarige, maar wel aanzienlijke gevolgen voor hem met zich meebrengen. Bovenal moet er rekening mee worden gehouden dat een kind, overeenkomstig artikel 24, derde lid, van het EU-Handvest, regelmatig persoonlijke betrekkingen met zijn beide ouders moet kunnen onderhouden.

Tot slot brengt verzoekster geen bewijs bij waaruit kan blijken dat zij ten gevolge van haar VGV dermate getraumatiseerd is dat zij niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst.

De Raad verwerpt de vraag van verzoekster om een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie aangaande de interpretatie van artikel 4, punt 4, van de Richtlijn 2011/95/EU. Krachtens artikel 267, derde lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is de nationale rechterlijke instantie slechts gehouden het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken uitspraak te doen over een prejudiciële vraag indien haar beslissingen “*volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep*”. Dit laatste omvat ook de rechterlijke beslissingen waartegen een cassatieberoep kan worden ingesteld. Daar de uitspraken van de Raad overeenkomstig artikel 39/67 van de Vreemdelingenwet vatbaar zijn voor het cassatieberoep voorzien bij artikel 14, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan de Raad niet worden beschouwd als een in laatste aanleg rechtsprekende rechterlijke instantie en is hij niet gehouden om de voorgestelde prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Verzoekster haalt de zaak C-353/16 “*MP t. Secretary of State for the Home Department*” van het Hof van Justitie van 24 april 2018 aan dat oordeelde dat de onderdaan van een derde land die in het verleden door de autoriteiten van zijn land van herkomst is gefolterd en die in geval van terugkeer naar dat land niet langer het risico loopt te worden gefolterd doch wiens lichamelijke en geestelijke gezondheid in een dergelijk geval aanzienlijk zouden kunnen verslechteren, zodat er een risico bestaat dat die onderdaan zelfmoord pleegt vanwege het trauma waaraan hij lijdt ten gevolge van de foltering waarvan hij slachtoffer was, voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt wanneer er een reëel risico bestaat dat die onderdaan in dat land opzettelijk de zorg wordt ontzegd die passend is om de lichamelijke of geestelijke nawerkingen van die foltering te behandelen, wat door de nationale rechter dient te worden nagegaan. Verzoekster redeneert naar analogie dat verzoeksters reeds ondergane VGV, het ontzeggen van de nodige zorg en bijstand in Somalië om de gevolgen van haar genitale verminking te remediëren, het ontzeggen van de mogelijkheid van een hersteloperatie en het bedreigen van haar dochter met foltering om dezelfde redenen een vervolging uitmaakt. Verzoekster poneert nergens dat haar lichamelijke en geestelijke gezondheid in die mate zouden kunnen verslechteren bij een terugkeer naar Somalië dat er een risico bestaat dat zij zelfmoord zou plegen vanwege het trauma waaraan zij lijdt ten gevolge van haar VGV. Bovendien toont zij ook niet aan dat haar in Somalië opzettelijk de zorg zal worden ontzegd die passend is om de lichamelijke of geestelijke nawerkingen van haar VGV te behandelen.

Waar verzoekster stelt dat er bijzondere procedurele noden dienen toegekend te worden aan de verzoekster met een soepelere geloofwaardigheidsbeoordeling tot gevolg, is de Raad van oordeel dat het loutere feit dat verzoekster VGV type III heeft ondergaan, op zich niet kan volstaan om te besluiten dat er in haar hoofde bijzondere procedurele noden bestaan. Verzoekster dient het bestaan van dergelijke procedurele noden *in concreto* aannemelijk te maken en deze dienen afdoende te worden aangetoond. In dit verband herhaalt de Raad dat verzoekster dergelijke moeilijkheden niet vermeld heeft bij aanvang van de procedure. De Raad benadrukt in deze dat van verzoekster kan worden verwacht dat zij van bij de aanvang van de procedure haar volle medewerking verleent bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en dat het aan haar is om op precieze wijze de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen, zodat er in voorkomend geval passende steun kan worden voorzien voor zover verzoekster hier nood aan heeft en voor zover haar bijzondere procedurele noden afdoende zijn aangetoond. Verzoekster gaf bij aanvang van het persoonlijk onderhoud evenmin een opmerking waaruit haar bijzondere procedurele noden in dit verband kunnen blijken. Indien verzoekster werkelijk meent dat zij omwille van enige trauma's in haar hoofde moeite zou hebben om aan haar verplichtingen in het kader van de procedure te voldoen, verhinderd zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of nood zou hebben aan steunmaatregelen, kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat zij dit zo zou vermelden in de vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" of bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud, *quod non*.

Waar verzoekster wijst op de familie-eenheid tussen haar en haar minderjarige erkende dochter en hiervoor verwijst naar overweging 36 van de Richtlijn 2011/95/EU, wijst de Raad er in dit verband op dat hoewel deze overweging stelt dat gezinsleden louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar zijn voor daden van vervolging dat zulks een grond tot toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen, dit niet altijd het geval is. In het arrest "*Ahmedbekova*" van het Hof van Justitie blijkt dat de richtlijn niet voorziet in de verlening van internationale bescherming aan derdelanders of staatlozen die niet beantwoorden aan de definitie van vluchteling of subsidiair beschermde. Maar hoewel internationale bescherming niet zonder meer kan worden verleend omdat een gezinslid van de verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt, moet wel rekening gehouden worden met de bedreigingen waaraan een gezinslid van de verzoeker is blootgesteld om te bepalen of de verzoeker wegens zijn familieband met de bedreigde persoon zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade. Bijgevolg volgt uit artikel 4 van de Richtlijn dat voor de individuele beoordeling van een verzoek rekening wordt gehouden met de bedreigingen met vervolging en ernstige schade jegens een gezinslid van de verzoeker, om te bepalen of de verzoeker wegens zijn familieband met die bedreigde persoon zelf aan dergelijke bedreigingen wordt blootgesteld.

Verder stelt het Hof dat artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU de lidstaten niet verplicht om de gezinsleden van iemand die internationale bescherming geniet, dezelfde status te verlenen als deze persoon. Uit dit artikel vloeit immers voort dat de Richtlijn "*ertoe beperkt blijft de lidstaten te verplichten hun nationale recht zodanig vorm te geven dat gezinsleden in de zin van artikel 2, onder j), van deze richtlijn, van degene die een dergelijke status geniet, indien zij niet individueel de voorwaarden voor verkrijging van die status vervullen, aanspraak kunnen maken op bepaalde voordelen, waaronder met name de afgifte van een verblijfstitel, toegang tot werkgelegenheid of toegang tot onderwijs, die ertoe strekken het gezin in stand te houden.*"

Uit dit arrest "*Ahmedbekova*" blijkt verder nog dat elk verzoek om internationale bescherming individueel wordt onderzocht, waarbij moet worden bepaald of, rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de verzoeker, is voldaan aan de voorwaarden voor verlening van een status. De Raad stelt te dezen vast dat noch artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU noch enige andere interne of internationale rechtsnorm die door verzoekster wordt ingeroepen, voorschrijft dat aan de familieleden van een persoon die internationale bescherming geniet hetzelfde statuut moet worden verleend dan aan deze laatste. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal of de Raad slechts kan nagaan, op grond van deze richtlijn, of verzoekster nood heeft aan internationale bescherming. De vaststelling dat er in hoofde van verzoeksters dochter werd beslist tot de erkenning van de vluchtelingenstatus doet niets af aan de appreciatie die gemaakt werd in het kader van verzoeksters verzoek om internationale bescherming, dat zij geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt, zelfs indien rekening wordt gehouden met de familieband met haar dochter.

Verzoekster kan zich aldus niet steunen op de erkenning van de vluchtelingenstatus van haar dochter teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4

van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Zij kan dan ook niet worden gevolgd waar zij beoogt dat erkenning van de vluchtelingenstatus tot haar moet worden uitgebreid.

Het doel van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming is niet om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of verzoekster internationale bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe, *quod non in casu*, zoals blijkt uit wat voorafgaat en wat volgt.

Het is aan verzoekster om gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van de gezinssituatie.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit het dorp Ceel Waare in het Buloburto district in de provincie Hiraa, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt.

Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP